Olli Mäenpää
27.5.2021

Perustuslakivaliokunnalle

Valtiontalouden tarkastusviraston taloudenhoito (O 4/2021 vp)

Tarkastusvaliokunta on pyytänyt perustuslakivaliokunnalta lausuntoa seuraavista kysymyksistä:

1. Kuuluuko tarkastusvaliokunnan toimialaan perustuslain mukaan valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtajan irtisanomismenettelyyn liittyviä tehtäviä?
2. Mitkä ovat asiassa eduskunnan eri elimien väliset toimivaltasuhteet?
3. Miten pääjohtajan irtisanomismenettely saatetaan vireille eduskunnassa?

Perustuslakivaliokunta on lisäksi pyytänyt arvioimaan kysymystä:

4. Miltä osin asiasta lausunnon antaminen kuuluu perustuslakivaliokunnan tehtäviin?

1. Kuuluuko tarkastusvaliokunnan toimialaan perustuslain mukaan valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtajan irtisanomismenettelyyn liittyviä tehtäviä?

1.1 Pääjohtajan virkasuhteen perusteet ja irtisanomismenettely

Perustuslain 90 §:n 2 momentin mukaan valtion taloudenhoidon ja valtion talousarvion noudattamisen tarkastamista varten eduskunnan yhteydessä on riippumaton valtiontalouden tarkastusvirasto. Tarkastusviraston asemasta ja tehtävistä säädetään tarkemmin lailla. Tällainen tarkastusviraston asemaa ja tehtäviä sääntelevä laki on laki valtiontalouden tarkastusvirastosta (14.7.2000/676).

Tarkastusvirastosta annetun lain 7 §:n 1 momentin mukaan tarkastusviraston toimintaa johtaa pääjohtaja. Tähän lakiin ei kuitenkaan sisälly erityisiä säännöksiä pääjohtajan nimittämisestä, palvelussuhteen perusteista tai palvelussuhteen päättämisestä. Tämä johtuu siitä, että lain 9 §:n mukaan tarkastusviraston virkamiehistä, viroista ja virkasuhteista sekä virkamiesten palvelussuhteen ehtojen määräytymisestä ja työrauhan turvaamisesta on voimassa, mitä eduskunnan virkamiehistä annetussa laissa säädetään.

Eduskunnan virkamiehistä annetun lain (19.12.2003/1197, virkamieslaki) 10 §:n 3 momentin mukaan eduskunta valitsee valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtajan. Virkamieslain 71 §:n 4 momentin mukaan eduskunta myös päättää valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtajan irtisanomisesta ja virkasuhteen purkamisesta. Virkamieslain 28 §:n 2 momentin mukaan eduskunta ei saa irtisanoa pääjohtajan virkasuhdetta virkamiehestä johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole erityisen painava. Eduskunnan päätösvaltaa käyttää irtisanomista koskevassa asiassa täysistunto. Tämä täysistunnolle kuuluva päätösvalta todetaan myös virkamieslain säätämiseen johtaneen puhemiesneuvoston ehdotuksen perusteluissa (PNE 1/2003 vp, s. 24).

2.1 Tarkastusvaliokunnan tehtävät ja vireillepano-oikeus

Eduskunta valvoo perustuslain 90 §:n 1 momentin mukaan valtion taloudenhoitoa ja valtion talousarvion noudattamista, mitä tehtävää varten eduskunnassa on tarkastusvaliokunta. Valiokunnan tulee lisäksi saattaa eduskunnan tietoon merkittävät valvontahavaintonsa. Säännöksen tarkoituksena on perustaa tarkastusvaliokunnalle myös oikeus panna toimialaansa kuuluva asia vireille eduskunnassa (HE 71/2006 vp, s. 20). Arvioidessaan tältä osin ehdotusta tarkastusvaliokunnan oikeudeksi saattaa omasta aloitteestaan käsiteltäväksi ottamansa asia eduskunnan täysistunnossa käsiteltäväksi perustuslakivaliokunta piti asianmukaisena, että perustuslaissa säädetään tarkastusvaliokunnan tehtävästä saattaa merkittävät valvontahavaintonsa eduskunnan tietoon (PeVM 10/2006 vp, s. 5).

Eduskunnan työjärjestyksen 31 a § tarkentaa tarkastusvaliokunnan perustuslakiin perustuvaa vireillepano-oikeutta seuraavasti: ”Tarkastusvaliokunnalla on oikeus omasta aloitteestaan ottaa käsiteltäväkseen perustuslain 90 §:n 1 momentin nojalla toimialaansa kuuluva asia sekä laatia siitä mietintö täysistunnolle.” Tarkastusvaliokunnan vireillepano-oikeuden kohteena ovat siten valtion taloudenhoitoa ja valtion talousarvion noudattamisen valvontaa koskevat asiat, koska ne kuuluvat valiokunnan toimialaan mainitun perustuslain säännöksen ja eduskunnan työjärjestyksen mukaan. Valiokunnan vireillepano-oikeuden toteuttamistapa on täysistunnolle laadittava mietintö.

Tarkastusvaliokunnan vireillepano-oikeutta kuvataan puhemiesneuvoston ehdotuksen perusteluissa seuraavasti:

> ”Valiokunta voi teettää oma-aloitteisesti esille ottamassaan asiassa selvityksiä tai tarkastella asiaa hyödyntäen tiedonsaantioikeuksiaan ja kuulla niin asiaan osallisia kuin asiantuntijoitakin. Saamansa selvityksen pohjalta tarkastusvaliokunta laatii mietintönsä ja voi liittää siihen ehdotukset mahdollisiksi eduskunnan lausumiksi. Lausumiin voi sisältyä esimerkiksi hallitukselle suunnattu kehotus ryhtyä toimenpiteisiin valiokunnan osoittaman epäkohdan korjaamiseksi budjetoimalla siihen varat. Eduskunta päättää täysistunnossa mietinnön pohjalta asiasta ja mietintöön sisältyvien lausumien hyväksymisestä.” (PNE 2/2006 vp, s. 6)

Keskeinen kysymys tätä taustaa vasten on erityisesti se, voiko pääjohtajan irtisanomisasia tulla vireille täysistunnossa tarkastusvaliokunnan mietinnön perusteella. Tältä osin voidaan perustuslain 90 §:n 1 momentin säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen perustelujen mukaisesti todeta, että tarkastusvaliokunnan tehtäviä määrittelevän säännöksen tarkoituksena on korostaa valiokunnan omaaloitteista valvontatoimintaa, joka on valtiontalouden valvontatehtävän hoidolle välttämätöntä (HE 71/2006 vp, s. 20). Valvonta-aiheita voi puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaan tulla esille niin ikään julkisuuteen nousseen yhteiskunnallisen epäkohdan, tutkimuksen tai selvityksen myötä samoin kuin valiokuntavierailujen taikka tarkastusvaliokunnan teettämien tutkimusten pohjalta (PNE 2/2006 vp, s. 11).

Eduskunnan täysistuntoon kohdistuva tarkastusvaliokunnan vireillepano-oikeus ja toimintavelvoite on toisaalta perustuslain 90 §:n 1 momentissa kohdennettu merkittäviin valvontahavaintoihin. Tämä tarkoittaa hallituksen esityksen perustelujen mukaan ”sitä, että valiokunta voisi saattaa täysistunnon käsiteltäviksi vain sellaiset valvontahavainnot, jotka ovat eduskunnan budjettivallan kannalta tärkeitä ja jotka sen vuoksi on tarpeen saattaa koko eduskunnan tietoon.” (HE 71/2006 vp, s. 20)

Perustuslain 90 §:n 1 momentissa tarkoitetun ”merkittävien valvontahavaintojen” ala on siten perusteltua ymmärtää valtion taloudenhoitoon ja valtion talousarvion noudattamiseen kohdistuvan valvonnan tehokkuuden ja toimivuuden kannalta ottaen myös huomioon eduskunnan budjettivallan. Nämä arvioinnin lähtökohdat eivät puolla eduskunnan tiedonsaantioikeuden suppeaa tulkintaa, mutta ne kohdentavat tarkastusvaliokunnan mietinnössä esitettävät havainnot merkitykseltään keskeisiin ja periaatteellisesti tärkeisiin.

Perustuslakivaliokunta on tältä osin korostanut ”sen tärkeyttä, että asioiden merkittävyyttä arvioidaan tarkastusvaliokunnassa objektiivisin perustein koko eduskunnan näkökulmasta. Kaikkia, sinänsä ehkä kiinnostavia valvontahavaintoja ei ole tarpeen saattaa täysistunnossa käsiteltäviksi. Asian tulee — kuten puhemiesneuvoston ehdotuksen perusteluissa todetaan — olla merkittävä ennen kaikkea eduskunnan valtiontaloutta koskevan päätöksenteon ja budjettivallan kannalta.” (PeVM 10/2006 vp, s. 4)

Näiden yleisten lähtökohtien perusteella on perusteltua päätyä arvioon, jonka mukaan tarkastusvaliokunta voi mietinnössään saattaa vireille pääjohtajan irtisanomista koskevan asian käsittelyn eduskunnan täysistunnossa edellyttäen, että irtisanomiselle on laissa säädetyt perusteet, jotka perustuvat merkittäviin valvontahavaintoihin. Tällaisia voivat olla esimerkiksi valvontahavainnot, joiden mukaan pääjohtajan toiminta olisi ollut selvästi virkavelvollisuuksien vastaista tai merkittävällä tavalla heikentänyt luottamusta tarkastusviraston toiminnan asianmukaisuuteen tai riippumattomuuteen taikka olennaisesti vaikeuttanut valtion taloudenhoitoon tai valtion talousarvion noudattamiseen kohdistuvaa valvontaa.

Viime kädessä eduskunnan täysistunnon päätösvaltaan kuuluu arvioida tarkastusvaliokunnan mietinnössä esitettyjen selvitysten ja perustelujen perusteella, onko

irtisanomiselle mietinnössä esitetty syy virkamieslain 28 §:n 2 momentissa edellytetyllä tavalla erityisen painava.

1.3 Kansliatoimikunnan tehtävät irtisanomisasian käsittelyssä

Kansliatoimikunnan on virkamieslain 71 §:n 4 momentin mukaan annettava asiassa lausuntonsa ennen eduskunnan päätöksentekoa pääjohtajan irtisanomista tai virkasuhteen purkamista koskevassa asiassa. Sääntely-yhteydestä ja lausuntomenettelyn vakiintuneista lähtökohdista on pääteltävissä tarkoituksena olevan, että lausunto annetaan eduskunnan täysistunnolle, joka tekee asiassa päätöksen. Toisaalta voidaan myös perustella menettelyä, jossa kansliatoimikunta antaa lausuntonsa mietintövaliokuntana toimivalle tarkastusvaliokunnalle.

Kansliatoimikunnan lausunnon merkitystä täysistuntokäsittelyn kannalta ei tarkemmin käsitellä virkamieslain säätämiseen johtaneen puhemiesneuvoston ehdotuksen perusteluissa (PNE 1/2003 vp). Mikään ei kuitenkaan viittaa siihen, että virkamieslakiin perustuvalle kansliatoimikunnan lausunnolle olisi tarkoitettu antaa pääjohtajan irtisanomisasian vireilletulon perustavia oikeusvaikutuksia.

Erikseen on silti aiheellista perustuslain ja eduskunnan työjärjestyksen sisältämän nimenomaisen sääntelyn perusteella selvittää, mikä merkitys kansliatoimikunnan lausunnolla on irtisanomisasian vireilletulon kannalta eduskunnan täysistuntokäsittelyssä. Kysymys on etenkin siitä, voiko pääjohtajan irtisanomista koskeva asia tulla vireille täysistunnossa kansliatoimikunnan lausunnon perusteella. Tätä kysymystä käsitellään seuraavassa jaksossa.

2. Mitkä ovat asiassa eduskunnan eri elimien väliset toimivaltasuhteet?

2.1 Asian vireilletulon perusteet eduskunnassa

Perustuslain 39 §:n 1 momentin mukaan asia tulee eduskunnassa vireille valtioneuvoston antamalla hallituksen esityksellä tai kansanedustajan aloitteella taikka muulla tässä perustuslaissa tai eduskunnan työjärjestyksessä säädetyllä tavalla. Perustuslain säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen perustelujen mukaan säännöksen sisältämä sääntely on tarkoitettu tyhjentäväksi, ja säännöksessä mainitut tavat ovat siten ainoat, joilla asia voi tulla vireille eduskunnassa: ”Asia voidaan ottaa eduskunnassa käsiteltäväksi vain, jos se on tullut vireille tässä hallitusmuodossa tai eduskunnan työjärjestyksessä säädetyllä tavalla.” (HE 1/1998 vp, s. 91).

Säännöksen tarkoituksena on joustavoittaa aikaisempaa eduskuntakäsittelyn vireilletuloa määrittelevää sääntelyä, jonka mukaan asian vireilletulosta eduskunnassa oli mahdollista säätää vain perustuslaissa. Voimassa olevan perustuslain mukaan asian vireilletulosta eduskunnassa voidaan perustuslain lisäksi säätää myös eduskunnan työjärjestyksessä. Nimenomaisena tarkoituksena on samalla ollut rajoittaa vireilletuloa koskevan oikeusperustan määrittely säädettäväksi ainoastaan joko perustuslaissa tai eduskunnan työjärjestyksessä (ks. myös HE 1/1998

vp, s. 37; HE 60/2020 vp, s. 40). Tämä perustuslain 39 §:n 1 momentin sanamuotoon selkeästi sisältyvä rajoitus sulkee pois muut säädökset tai päätökset vireilletulon määrittelyn perustana.

Myös perustuslakivaliokunta on perustuslain 39 §:n 1 momentin tulkinnassa pitänyt lähtökohtanaan säännöksen sisältämää, vireilletulon tyhjentäväksi tarkoitettua sääntelyä. Valiokunta on tällä perusteella kiinnittänyt huomiota siihen, että muun muassa Ahvenanmaan itsehallintolain sisältämä sääntely (PeVL 3/2011 vp, s. 2-3) tai valtioneuvoston periaatepäätös (PeVL 1/2008 vp, s. 2) eivät voi olla perustana asian vireilletulolle eduskunnassa. Toisaalta perustuslakivaliokunta on tuonut esiin, että perustuslain 39 §:n 1 momentin perusteella eduskunnan mahdollisesta uudesta tehtävästä aiheutuvista sääntelytarpeista voidaan huolehtia eduskunnan työjärjestyksessä tarvitsematta muuttaa perustuslakia (PeVL 7/2003 vp, s. 7).

2.2 Tarkastusvaliokunnan mietinnön merkitys irtisanomisasian vireillepanossa

Kuten edellä on tarkemmin perusteltu, tarkastusvaliokunta voi mietinnössään saattaa vireille pääjohtajan irtisanomista koskevan asian käsittelyn eduskunnan täysistunnossa edellyttäen, että irtisanomiselle on virkamieslaissa tarkoitettu erityisen painava syy, joka perustuu tarkastusvaliokunnan merkittäviin valvontahavaintoihin.

2.3 Kansliatoimikunnan lausunnon merkitys irtisanomisasian vireillepanossa

Perustuslain 39 §:n 1 momentin säännöstä ei ole mahdollista tulkita säännöksen selkeän sanamuodon ja nimenomaisen tarkoituksen vastaisesti niin, että asian vireilletulosta eduskunnassa voitaisiin säätää muussa säädöksessä kuin perustuslaissa tai eduskunnan työjärjestyksessä. Näin ollen esimerkiksi eduskunnan virkamieslaissa ei voida määritellä perustetta asian vireilletulolle eduskunnassa.

Virkamieslakia ei myöskään voida tulkita ja soveltaa perustuslain 39 §:n 1 momentin vastaisesti niin, että kansliatoimikunta voisi pelkästään virkamieslain 71 §:n 4 momentin nojalla panna asian vireille eduskunnassa. Lisäksi voidaan todeta, että myöskään asian vireilletuloa eduskunnassa määrittelevä eduskunnan työjärjestyksen 3. luku ei sisällä erityistä oikeusperustetta, jonka mukaan kansliatoimikunta voisi panna vireille pääjohtajan irtisanomista koskevan asian käsittelyn eduskunnassa.

Kansliatoimikunnan lausunnosta säädetään eduskunnan virkamieslain 71 §:n 4 momentissa, mutta sen antamiselle ei ole perustuslain 39 §:n 1 momentin edellyttämää oikeusperustaa perustuslaissa tai eduskunnan työjärjestyksessä. Esitetyt näkökohdat huomioon ottaen eduskunnan virkamieslaki ei ole perustuslain 39 §:n 1 momentissa tarkoitettu säädös, jossa voitaisiin säätää asian vireilletulosta eduskunnassa. Pääjohtajan irtisanomista koskeva asia ei siten eduskunnan täysistunnossa voi tulla vireille pelkästään virkamieslain 71 §:n 4 momenttiin perustuvalla kansliatoimikunnan lausunnolla.

3. Miten pääjohtajan irtisanomismenettely saatetaan vireille eduskunnassa?

Kuten edellä on todettu, asia tulee perustuslain 39 §:n 1 momentin mukaan eduskunnassa vireille valtioneuvoston antamalla hallituksen esityksellä tai kansanedustajan aloitteella taikka muulla tässä perustuslaissa tai eduskunnan työjärjestyksessä säädetyllä tavalla.

3.1 Perustuslaissa säädetyt vireilletulon tavat

Valtioneuvoston antamalla hallituksen esityksellä tulee perustuslain 70 §:n mukaan vireille lain säätäminen ja perustuslain 80 §:n mukaan talousarvion käsittely. Pääjohtajan irtisanomista koskeva asia ei sen sijaan voi tulla vireille hallituksen esityksellä.

Kansanedustajalla on perustuslain 39 §:n 2 momentin mukaan oikeus tehdä lakialoite, talousarvioaloite ja toimenpidealoite. Myöskään nämä aloitemuodot eivät niiden tarkempaa sisältöä samassa säännöksessä koskevan määrittelyn vuoksi voi sisältää ehdotusta pääjohtajan irtisanomiseksi.

Perustuslaissa säädetyistä tavoista pääjohtajan irtisanominen voi tulla vireille ainoastaan perustuslain 90 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla, Tarkastusvaliokunta saattaa tämän säännöksen mukaan mietinnössään eduskunnan tietoon merkittävät valvontahavaintonsa. Tarkastusvaliokunta voi merkittävään valvontahavaintoonsa perustuen mietinnössään ehdottaa pääjohtajan irtisanomista, jos siihen on virkamieslain 28 §:n 2 momentissa tarkoitettu erityisen painava syy.

3.2 Eduskunnan työjärjestyksessä säädetyt vireilletulon tavat

Asiain vireilletulosta valtiopäivillä säädetään myös eduskunnan työjärjestyksen 3. luvussa. Pääjohtajan irtisanomisasia voi työjärjestyksen perusteella tulla vireille työjärjestyksen 31 a §:ssä säädetyllä tavalla siten, että tarkastusvaliokunta ottaa omasta aloitteestaan käsiteltäväkseen toimialaansa kuuluvan asian ja laatii siitä täysistunnolle mietinnön, jossa se saattaa eduskunnan tietoon merkittävät valvontahavaintonsa. Niihin perustuen tarkastusvaliokunta voi mietinnössään ehdottaa pääjohtajan irtisanomista.

Eduskunnan työjärjestyksen 21 §:n mukaan edustajalla on oikeus tehdä ehdotus eduskunnan työjärjestyksen muuttamisesta, tilapäisen valiokunnan asettamisesta ja muusta eduskunnan toimivaltaan kuuluvasta asiasta, jonka vireillepanosta ei ole erikseen säädetty. Koska pääjohtajan irtisanomista koskevan asian vireillepanosta on säädetty perustuslain 90 §:n 1 momentissa ja eduskunnan työjärjestyksen 31 a §:ssä, kyseessä ei ole sellainen muu eduskunnan toimivaltaan kuuluva asia, jonka vireillepanosta ei ole erikseen säädetty. Tällainen asia ei siten voi tulla vireille edustajan tekemän ehdotuksen perusteella.

Eduskunnan työjärjestyksessä ei säädetä muita tapoja, joilla pääjohtajan irtisanominen voisi tulla vireille eduskunnassa.

Kun otetaan huomioon perustuslain 39 §:ssä asian vireilletulolle määritellyt perusteet ja puitteet sekä asian vireilletuloa koskeva muu tarkempi sääntely perustuslaissa ja eduskunnan työjärjestyksessä, valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtajan irtisanomista koskeva asia voi tulla eduskunnassa vireille vain tarkastusvaliokunnan mietinnön perusteella.

4. Miltä osin lausunnon antaminen irtisanomisasiassa kuuluu perustuslakivaliokunnan tehtäviin?

Jos valiokunnassa valmistelevasti käsiteltävän lakiehdotuksen tai muun asian perustuslainmukaisuudesta tai suhteesta ihmisoikeussopimuksiin on epäselvyyttä, valiokunnan tulee eduskunnan työjärjestyksen 38 §:n 2 momentin mukaan pyytää asiasta lausunto perustuslakivaliokunnalta. Mikäli tarkastusvaliokunta katsoo, että valtiontalouden tarkastusviraston pääjohtajan irtisanomista koskevassa asiassa valiokunnan vireillepano-oikeuden perusteiden tai laajuuden perustuslainmukaisuudesta tai suhteesta ihmisoikeussopimuksiin on epäselvyyttä, tarkastusvaliokunnan tulee siis pyytää näitä epäselvyyksiä koskeva lausunto perustuslakivaliokunnalta.

Perustuslain 74 §:n mukaan perustuslakivaliokunnan tehtävänä on antaa lausuntonsa sen käsittelyyn tulevien lakiehdotusten ja muiden asioiden perustuslainmukaisuudesta sekä suhteesta kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin. Perustuslakivaliokunnan tehtävänä tarkastusvaliokunnan pyytämässä irtisanomisasiaa koskevassa lausunnossaan on siten arvioida asiaa perustuslain ja ihmisoikeussopimusten kannalta.

Täydentävästi on paikallaan kiinnittää huomiota perustuslakivaliokunnan lausuntoon valtiontalouden tarkastusvirastoa koskevasta lakiehdotuksesta. Siinä valiokunta piti asianmukaisena pääjohtajan asema huomioon ottaen, että päätöksen pääjohtajan irtisanomisesta tekee eduskunta samoin kuin perustuslain 38 §:n 2 momentin mukaan eduskunnan oikeusasiamiehen irtisanomisesta. Valiokunta piti niin ikään perusteltuna, että eduskunta päättää asiasta saatuaan siitä perustuslakivaliokunnan kannanoton. ”Tällaisen menettelyn tarkoituksena on varmistaa irtisanomiseen vaadittavien oikeudellisten edellytysten arvioiminen ja tällainen arviointitehtävä kuuluu luontevasti perustuslakivaliokunnalle. Säännökset asian valmistelevasta käsittelystä perustuslakivaliokunnassa voidaan tarvittaessa sisällyttää eduskunnan työjärjestykseen." (PeVL 19/2000 vp, s. 2-3).

Perustuslakivaliokunnan lausuntomenettelyä irtisanomisasiassa koskevaa sääntelyä ei kuitenkaan tuossa yhteydessä eikä myöhemminkään ole sisällytetty eduskunnan virkamieslakiin eikä eduskunnan työjärjestykseen. Perustuslakivaliokunnalla ei myöskään ollut huomauttamista eduskunnan virkamieslakia koskevasta puhemiesneuvoston ehdotuksesta (PNE 1/2003 vp). Siinä ehdotettiin virkamieslakiin sisällytettäväksi voimassa oleva 71 §:n 4 momentin säännös, jonka mukaan kansliatoimikunnan tehtävänä on antaa lausunto ennen pääjohtajan päätöksentekoa pääjohtajan irtisanomista koskevassa asiassa (PeVL 12/2003 vp).

Perustuslakivaliokunnan tehtävänä tarkastusvaliokunnan lausuntopyynnön kohteena olevassa irtisanomisasiassa on näin ollen arvioida lausunnossa esitettyjä kysymyksiä ainoastaan perustuslain ja ihmisoikeussopimusten kannalta. Tässä suhteessa keskeisenä kysymyksenä on tarkastusvaliokunnan lausuntopyynnön mukaan tarkastusvaliokunnan tehtävien ja toimivallan määräytymisen perusteet perustuslain – erityisesti perustuslain 39 §:n ja 90 §:n 1 momentin – kannalta arvioituna. Perustuslakivaliokunnan tehtäviin ei sen sijaan tarkastusvaliokunnan lausuntopyynnön johdosta kuulu lausunnossaan arvioida pääjohtajan irtisanomiseen vaadittavien oikeudellisten edellytysten täyttymistä eikä muutenkaan eduskunnan virkamieslaissa säädettyjen irtisanomisperusteiden soveltamiseen ja tulkintaan liittyviä kysymyksiä.